

Teza: Rozliczenie z klientem

Nierzetelne, dokonywane z opóźnieniem rozliczenie z klientem stanowi delikt dyscyplinarny.

Sygn. akt WO-114/15

ORZECZENIE

z dnia 31 marca 2016 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Jarosław Sobotka /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Teresa Famulska

SWSD Dariusz Drozdowski

Protokolant: Kamila Kamińska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. Konrada Mazura po

rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego J. K.

obwinionego o czyn z art. 64 ust.1 i art. 27 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 1,3,6 ust. 1 i 2 oraz art. 28 ust. 3 i 5 i art. 29 ust. 1-4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

z powodu odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Bydgoszczy z dnia 28 września 2015 r. sygn. akt OSD 8/2015 r.

orzeka:

1.

utrzymać w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Bydgoszczy z dnia 28 września 2015 r.,

2.

zasądzić od obwinionego koszty postępowania odwoławczego w zryczałtowanej wysokości 2.000 zł (słownie: dwa tysiące zł) na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie.

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 28 września 2015r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Bydgoszczy, uznał radcę prawnego J. K. za winnego zarzucanych mu czynów, polegających na:

1)

nieprawidłowym ustaleniu i rozliczeniu wynagrodzenia określonego w umowie o świadczenie usług prawniczych nr (...) z dnia 19 września 2011r. poprzez ustalenie, iż honorarium stanowi kwota 10 % odzyskanej odprawy mieszkaniowej oraz ustalenie w tej umowie bezzwrotnego zadatku na poczet honorarium oraz nierozliczenie tego zadatku w kwocie honorarium, tj. naruszeniu art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 3, art. 6 ust. 1 i 2, art. 28 ust. 3, art. 29 ust. 1-4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

2)

nierzetelnym rozliczeniu się z G. M. z należności zasądzonych w sprawie prowadzonej przed Sądem Okręgowym w W.(sygn. (...)) i Sądem Apelacyjnym w w.(sygn. (...)) oraz ustalonej w umowie nr (...) o wypłatę odprawy mieszkaniowej zawartej w dniu 16 kwietnia 2014r. z W. w W. - poprzez nieprzekazanie w pełnej wysokości i niezwłocznie kwot uzyskanych od pozwanej, tj. naruszeniu art. 64 ust. 1 w związku z art. 27 ust. 1 ustawy o radcach prawnych i w związku z art. 1, art. 3, art. 6 ust. 1 i 2 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Za pierwsze przewinienie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył obwinionemu radcy prawnemu karę pieniężną w kwocie 2.772,00 zł., stanowiącą dwukrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Za drugie przewinienie wymierzono obwinionemu karę pieniężną w wysokości 6.720,00 zł., stanowiącą czterokrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Na podstawie art. 65¹ ust. 1 i ust. 2 pkt 3 sąd pierwszej instancji wymierzył obwinionemu karę łączną w wysokości 9.492,00 zł. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Bydgoszczy obciążył także obwinionego kosztami postępowania w wysokości 700 zł.

Odwołanie od orzeczenia z dnia 28 września 2015r. złożył obwiniony radca prawny J. K., zaskarżając je w całości. Obwiniony w swoim odwołaniu zarzucił:

- naruszenie norm prawa procesowego mogące mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, poprzez niezastosowanie art. 321 § 1 i 5 k.p.k., polegające na zaniechaniu zaznajomienia obwinionego w toku postępowania wyjaśniającego z materiałami postępowania,
- naruszenie norm prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 64 ust. 1 w związku z art. 27 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz w związku z art. 1, 3 oraz 6 ust. 1 i 2 i art. 28 ust. 3 i 29 ust. 1-4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie go od stawianych zarzutów, ewentualnie uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 433 §1 k.p.k., w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach środka odwoławczego, a w zakresie szerszym o tyle, o ile ustawa to przewiduje. W niniejszej sprawie nie wystąpiła żadna przesłanka obligująca Sąd do wyjścia poza granice zaskarżenia.

Odwołanie obwinionego z dnia 2 listopada 2015r. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 64 ustawy o radcach prawnych (w brzmieniu obowiązującym do dnia 25 grudnia 2014r., mającym zastosowanie w niniejszej sprawie) radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej:

- 1) za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego;
- 2) za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego.

Zgodnie natomiast z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego, w brzmieniu obowiązującym przez dniem 1 lipca 2015r. (Uchwała Nr 8/VII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r.), radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyta starannością (art. 6 ust. 1). Podejmując się prowadzenia sprawy powinien ustalić z klientem zakres świadczonej pomocy oraz ustalić zasady swojego wynagrodzenia - uwzględniając reguły obowiązujące w samorządzie radcowskim, określone w art. 29 ust. 1-4 Kodeksu Etyki.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny akceptuje ustalenia stanu faktycznego, dokonane przez sąd pierwszej instancji - w świetle zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego nie budzi on żadnych wątpliwości. Obwiniony

zawarł z pokrzywdzonym G. M. w dniu 19 września 2011r. umowę o świadczenie usług prawnych, w której ustalił wynagrodzenie jako 10% odzyskanej odprawy mieszkaniowej (k. 3-4 akt). Taka praktyka stanowi ewidentnie naruszenie przepisu art. 29 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Potwierdził się w pełni także zarzut niewłaściwego (nierzetelnego) rozliczania się przez obwinionego z klientem. Przekazanie w dniu 4 czerwca 2014r. pokrzywdzonemu kwoty 112.000 zł., zamiast kwoty 115.145,13 zł. nie może być uznane za właściwe. Nadto, wszelkie rozliczenia obwinionego z klientem następowały z nieuzasadnionym niczym opóźnieniem (k. 34-35, 38 akt). Nieuzasadniony jest więc zarzut zawarty w odwołaniu z dnia 2 listopada 2015r. naruszenia przez sąd dyscyplinarny pierwszej instancji wskazanych w orzeczeniu przepisów ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyki radcy Prawnego. Sąd bowiem dokonał kwalifikacji prawnej czynu w sposób prawidłowy.

Nie można także zgodzić się z podniesionym przez obwinionego zarzutem naruszenia przez sąd pierwszej instancji art. 321 § 1 i 5 k.p.k., które miałyby polegać na zaniechaniu zaznajomienia go z materiałami postępowania wyjaśniającego. Obwiniony w uzasadnieniu swojego odwołania nie precyzuje bliżej tego zarzutu. Tymczasem z akt sprawy wynika jednoznacznie, że obwiniony brał aktywny udział we wszystkich czynnościach prowadzonych przez rzecznika dyscyplinarnego na etapie postępowania przygotowawczego. Nie złożył jednak nigdy wniosku o końcowe zaznajomienie go z materiałami postępowania - choć został pouczone o przysługujących mu uprawnieniach (k. 107-109 akt). Końcowe zaznajomienie z materiałami postępowania uzależnione jest natomiast od złożenia wniosku przez podejrzanego lub jego obrońcę.

Biorąc powyższe pod uwagę Wyższy Sąd Dyscyplinarny, na podstawie art. 437§1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. nr 86/IX/2015.

Zgodnie z art. 62² ust. 2 ustawy o radcach prawnych od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny w drugiej instancji przysługuje stronom, Ministrowi Sprawiedliwości, Rzecznikowi Praw Obywatelskich oraz Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych prawo wniesienia kasacji do Sądu Najwyższego. Kasację wnosi się do Sądu Najwyższego, za pośrednictwem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem (art. 62⁴ Ustawy o radcach prawnych).